

KAMU KURUM VE KURULUŞLARINCA İŞLETİLEN SOSYAL TESİSLERİN KURUMLAR VERGİSİ VE KATMA DEĞER VERGİSİ MÜKELLEFİYETLERİ

Özet: Kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen sosyal tesislerin kurumlar vergisi ve katma değer vergisi mükellefiyetleri hususunda kurum yöneticilerinin, ilgili işletmenin kamu tarafından işletilmesi nedeniyle bu vergilerden muaf olunduğu yönünde yanlış bir inancı bulunmaktadır. Sosyal tesis yöneticileri, diğer kurumların sosyal tesislerinin vergi hususunda nasıl davrandıklarını sorgulamakta ve kendi kurumlarında da bu şekilde davranmaktadır. Sosyal tesislerde verilen hizmetin niteliği, amacı, kapsamı ve hizmet edilen kişilere göre kurumlar vergisi ve katma değer vergisi muafiyeti, sosyal tesisten sosyal tesise değişiklik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: vergi muafiyeti, vergileme, katma değer vergisi, sosyal tesis, kurumlar vergisi.

Giriş

Kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen sosyal tesislerin hesap ve kayıt düzeninde saydamlık, hesap verilebilirlik ve tekdüzenin sağlanması; işlemlerinin kayıt altına alınması, faaliyetlerinin gerçek mahiyetlerine uygun olarak sağlıklı ve güvenilir bir biçimde muhasebeleştirilmesi, mali tablolarının zamanında, doğru, muhasebenin temel kavramları ve genel kabul görmüş ilkeleri çerçevesinde, yönetimin ve diğer ilgili kişilerin bilgi ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde hazırlanması ve raporlanmasına ilişkin esas ve usullerin belirlenmesi amacıyla; “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca İşletilen Sosyal Tesislerin Muhasebe Uygulamalarına Dair Esas ve Usuller”, 30.12.2005 tarih ve 26039 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Söz konusu esas ve usuller; 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 11’inci maddesine dayanılarak hazırlanmış olup, sosyal tesis kavramı; kapsama

Mustafa ÜNVEREN

İç Denetçi,
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
İç Denetim Birim Başkanlığı

dahil kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen eğitim ve dinlenme tesisi, misafirhane, kreş, anaokulu, spor tesisi, yemekhane ve benzeri sosyal tesisler olarak tanımlanmıştır. Metinde yer alan “benzeri sosyal tesisler” ibaresi ile sosyal tesisler tanımı sınırlanmaktan kaçınılmış ve kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen oteller, kamplar, kantinler, spor ve diğer tesisler gibi oluşumlar esas ve usullere tabi kılınmıştır.

Öte yandan, “Esas ve Usuller”in “Kapsam” başlıklı 2’nci maddesinde, kamu kurum ve kuruluşları tarafından işletilen sosyal tesisler genel anlamda muhasebe kayıt ve işlemleri bakımından bu usul ve esaslara tabi olmakla birlikte, sosyal tesislerden kurumlar vergisi ve/veya katma değer vergisi mükellefi olanlar ile 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu hükümlerine tabi olanların, bu Esas ve Usullerin sadece muhasebe işlemlerinin raporlanması ve hesapların konsolidasyonuna ilişkin hükümlerine tabi olduğu ifade edilmiştir. (Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca İşletilen Sosyal Tesislerin Muhasebe Uygulamalarına Dair Esas ve Usuller)

Bu çerçevede, kurumlar vergisi ve/veya katma değer vergisi mükellefi olan sosyal tesis işletmeleri, muhasebe işlemlerinin raporlanması ve hesapların konsolidasyonu haricindeki muhasebe kayıt ve işlemlerini, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer kanunlar dikkate alınarak şekillendirilen ve Türkiye’de uygulama zorunluluğu bulunan muhasebe sistem, standart ve uygulamalarına göre yerine getireceklerdir.

1. Sosyal Tesis İşletmelerinin Kurumlar ve Katma Değer Vergisi Mükellefiyetleri

1.1. Sosyal Tesis İşletmelerinin Kurumlar Vergisi Mükellefiyetleri

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ile iktisadi kamu kuruluşları vergi mükellefiyeti kapsamına alınmış olup aynı Kanunun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında da Devlete, il özel idarelerine, belediyelere ve diğer kamu kuruluşlarına ait veya tabi olup faaliyetleri devamlı bulunan sermaye şirketi ve kooperatif statüsünde bulunmayan ticari, sınai ve zirai işletmelerin iktisadi kamu kuruluşu olduğu; aynı maddenin altıncı fıkrasında ise bunların kazanç gayesi gütmemelerinin, faaliyetlerinin kanunla tevdi edilmiş görevler arasında bulunmasının, tüzel kişiliklerinin olmamasının, müstakil muhasebeleri ve kendilerine tahsis edilmiş sermayelerinin veya işyerlerinin bulunmamasının mükellefiyetlerine tesir etmeyeceği; mal veya hizmet bedelinin sadece maliyeti karşılayacak kadar olması, kar elde edilmemesi veya karın kuruluş amaçlarına tahsis edilmesinin bunların iktisadilik niteliğini değiştirmeyeceği hüküm altına alınmıştır.

İktisadi kamu kuruluşunun ticari, sınai veya zirai bir işletme oluşturup oluşturmadığı hususunda; iktisadi işletmenin tanımı içinde yer alan ve devamlı olarak yapılan ticari, sınai veya zirai faaliyetten söz edilemek için işletmenin tedavül ekonomisine katılması, başka bir ifadeyle işletmede üretilen veya alınan malların veya verilen hizmetin bir bedel karşılığı satılmış olması gerekmekte olup, aksi takdirde diğer unsurlar var olsa dahi bir iktisadi işletmenin varlığından söz edilemeyecektir. Buna göre, sosyal tesis işletmesinin tedavül ekonomisine katılması, başka bir ifadeyle işletmede üretilen veya alınan malların veya verilen hizmetin bir bedel karşılığı satılması halinde iktisadi bir işletmenin varlığından bahsedilebilecektir.

Bu çerçevede; yukarıda yer alan Kanun hükümleri ile, iktisadi kamu kuruluşu olarak kabul edilen kamu sosyal tesisleri açısından genel bir resim çizilmek istenmiş ve sosyal tesislerin faaliyetleri neticesinde kazanç amacının olup olmamasının, kar elde edip etmemesinin, görevlerinin kanunla tevdi edilen görevlerden olup olmamasının, müstakil muhasebe ve sermayelerinin bulunup bulunmamasının, tüzel kişiliğe haiz olup olmamasının bunların gerçekleştirdiği faaliyetin iktisadilik niteliğini değiştirmeyeceği ve dolayısıyla kurumlar vergisi mükellefiyetlerini engellemeyeceği net bir şekilde belirtilmiştir.

Öte yandan, anılan Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi ile genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerine ait olup sadece kamu görevlilerine hizmet veren, kar amacı gütmeyen ve üçüncü

kişilere kiralanmayan kreş ve konukevleri ile askeri kışlalardaki kantinler kurumlar vergisinden muaf tutulmuştur. Burada kreş ve konukevleri açısından, sadece kamu görevlilerine hizmet verilmesi, kar amacı güdülmemesi ve üçüncü kişilere kiralanmaması hususları kurumlar vergisi muafiyetinden yararlanılması için genel şartlar olarak ortaya çıkmaktadır. (5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu)

1.1.1. Konukevleri ve Kreşler

Konu ile ilgili olarak 1 seri no.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliğinin (4.5.1.) bölümünde;

“5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 3 üncü maddesinde genel yönetim kapsamındaki idareler belirtilmiş olup, buna göre, anılan Kanuna ekli (1), (2) ve (3) sayılı cetvellerde yer alan idarelere, sosyal güvenlik kurumlarına, mahallî idarelere (il özel idaresi ve belediyeler ile bunlara bağlı veya bunların kurdukları veya üye oldukları birlik ve idareler) ait kreş ve konukevleri, sadece kamu görevlilerine hizmet vermek, kâr amacı gütmemek ve üçüncü kişilere kiralanmamak koşuluyla kurumlar vergisinden muaf olacaklardır.

Mülga 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun uygulanmasında kreş ve konukevlerine ilişkin muafiyetten sadece genel ve özel bütçeli idareler yararlanabilmekteydi. 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ile düzenleyici ve denetleyici kurumlara, sosyal güvenlik kurumları ile mahallî idarelere ait kreş ve konukevleri de muafiyet kapsamına alındığından söz konusu işletmeler, 1/1/2006 tarihinden itibaren kurumlar vergisinden muaftır.

Kreş: Kreş ve gündüz bakımevleri, 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanununun 3 üncü maddesinde, 0-6 yaş grubundaki çocukların bakımlarını gerçekleştirmek, bedensel ve ruhsal sağlıklarını korumak ve geliştirmek ve bu çocuklara temel değer ve alışkanlıkları kazandırmak amacıyla kurulan ve yatılı olmayan sosyal hizmet kuruluşları olarak tanımlanmıştır. Genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerine ait kreşlerin, sadece kamu görevlilerine

hizmet etmek amacıyla kurulması, kârlılık amacı gütmemesi ve üçüncü kişilere kiralanmaması koşuluyla kurumlar vergisi muafiyetinden yararlanması mümkündür.

Konukevi: Genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerine ait olup sadece kamu görevlilerine barınma hizmeti verilen ve barınmanın gerektirdiği kahvaltı ve yemek gibi zaruri ihtiyaçların karşılandığı konukevleri kurumlar vergisinden muaftır. Bu nedenle, genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerine ait konukevlerinin amaçları dışında faaliyet göstermeleri veya kamu görevlileri dışındaki kişi ve kuruluşlara hizmet vermeleri ve bu durumun devamlılık arz etmesi halinde, bu faaliyetlerin kurumlar vergisine tabi tutulması gerekmektedir.

Öte yandan, konukevlerinde berber, kuaför, bar, kafeterya, oyun salonu, çay bahçesi, pastane, düğün salonu, alakart, fastfood, lokanta, dansing, sauna, yüzme havuzu, fitness ve spor merkezi ile plaj v.b. yerlerde bir bedel karşılığı verilen hizmetlerin muafiyet kapsamında değerlendirilebilmesi mümkün değildir.” denilmek suretiyle kreş ve konukevlerinin muafiyetinin kapsamına açıklık getirilmiştir. (1 seri no.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliği)

Bu çerçevede, konukevinin sadece kamu personelinin barınma ve barınmanın gerektirdiği kahvaltı ve yemek gibi zaruri ihtiyaçlarını karşılaması amacıyla faaliyet göstermesi halinde, bu sosyal tesis Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi uyarınca kurumlar vergisinden muaf olacaktır. Ancak konukevinin, amacı dışında faaliyet göstermesi veya kamu görevlileri dışındaki kişi ve kuruluşlara da hizmet vermesi ve bu durumun devamlılık arz etmesi halinde oluşacak iktisadi işletme nezdinde kurumlar vergisi mükellefiyeti tesis edilecektir.

Diğer taraftan, konukevlerinde yer alan berber, kuaför, bar, kafeterya, oyun salonu, çay bahçesi, pastane, düğün salonu, alakart, fastfood, lokanta, dansing, sauna, yüzme havuzu, fitness ve spor merkezi ile plaj v.b. yerlerde bir bedel karşılığı verilen hizmetler nedeniyle kurumlar vergisi mükellefiyeti tesisi gerek-

mektedir. Şöyle ki, konukevinin muafiyet şartlarını yerine getirmesine rağmen konukevinde yer alan yurarda sayılan bölümlerde bir bedel karşılığı hizmet verilmesi halinde, muafiyet toplu olarak bozulacak ve konukevinin kurumlar vergisi mükellefiyeti gerekecektir.

Genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerine ait kreşlerin ise, sadece kamu görevlilerine hizmet vermesi, kârlılık amacı gütmemesi ve üçüncü kişilere kiralanmaması koşuluyla Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi uyarınca kurumlar vergisi muafiyetinden yararlanması mümkün bulunmaktadır.

1.1.2. Askeri Kışlalardaki Kantinler

Kurumlar Vergisi Kanunu'nun muafiyet hükümlerini içeren 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde askeri kışlalardaki kantinlerin de kurumlar vergisinden muaf tutulduğu hüküm altına alınmış olup, konu hakkında daha detaylı açıklama ise tebliğ çerçevesinde yapılmıştır.

Buna göre, 1 seri no.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliğinin (4.5.1.) bölümünde;

"211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 51 inci maddesinde kışla, askerinin barındırıldığı ve hizmet gördüğü tek bir bina veya toplu halde bulunan muhtelif binalar ile bunların müstemilatından olan diğer bina ve araziler ile karargah ve askeri kurumlar ile Deniz Kuvvetleri Teşkilatında bulunan gemiler gibi askeri tesisler olarak tanımlanmıştır.

Aynı Kanununun 106 ncı maddesinde, her kışlada askerlerin çeşitli ve zaruri ihtiyaçlarının daha ucuz ve kolaylıkla sağlanmasını temin etmek amacıyla bir kantin kurulacağı, kantinlerin işletilmesinden elde edilen kârın kışla kumandanının emriyle, ödeneği olmayan veya ödeneği olup da kafi gelmeyen zaruri ve resmi işlere sarf olunacağı hükme bağlanmıştır.

Askeri kışlalarda açılan ve askerlerin zaruri ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kurulan, kısıtlı türden malların satışının yapıldığı kantinler, kurumlar vergisinden muaf tutulacaktır. Bu kantinler, ev ihtiyaçlarının karşılanmadığı, dışarıya satış yapılmayan ve dolayısıyla iktisadi alanda rekabet eşitsizliği yaratmayacak şekilde faaliyet gösteren yerlerdir. Bu yerlerde giyecek, buzdolabı, çamaşır makinesi gibi dayanıklı tüketim malları v.b. satılması veya dışarıya satış yapılması hallerinde muafiyetten yararlanılamayacaktır. Ayrıca, askerlerin dışında ailelerinin de ihtiyaçlarını karşılayan ve askeri kışlaların dışında başka yerlerde faaliyet gösteren kantinlerin anılan muafiyet hükmünden yararlanması mümkün değildir.

Mülga 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin (13) numaralı bendine göre, genel ve katma bütçeli dairelere ait olup sadece kamu mensuplarına hizmet veren, kâr amacı gütmeyen ve üçüncü kişilere kiralanmayan kreş, konukevleri ve bunların kantinleri kurumlar vergisinden muaf tutulmuştu. Söz konusu muafiyet, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ile 1/1/2006 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yürürlükten kaldırıldığından, genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerine ait olsa dahi askeri kışlalar dışındaki kantinlerin kurumlar vergisine tabi tutulması gerekmektedir." denilerek askeri kışlalardaki kantinlerle ilgili açıklama gerçekleştirilmiştir.

Bu hüküm ve açıklamalara göre, askeri kışla bünyesinde bulunan ve askerlerin zorunlu ihtiyaçlarını karşılayan, sınırlı çeşit malların satışının yapıldığı kantinler kurumlar vergisinden muaf tutulacaktır. Bu kantinlerin askeri kışla dışında yer alması, kantinlerde askerler dışında ailelerine ve üçüncü kişilere hizmet verilmesi, ev ihtiyaçlarının karşılanması, dayanıklı tüketim malları vb. satılması gibi durumlarda muafiyet ortadan kalkacaktır.

1.2. Sosyal Tesis İşletmelerinin Katma Değer Vergisi Mükellefiyetleri

1.2. Sosyal Tesis İşletmelerinin Katma Değer Vergisi Mükellefiyetleri

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 1/1 inci maddesinde, Türkiye'de ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyeti çerçevesinde yapılan teslim ve hizmetlerin, 1-3/g maddesinde de genel ve katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyeler ve

köyler ile bunların teşkil ettikleri birliklere, üniversitelere, dernek ve vakıflara, her türlü mesleki kuruluşlara ait veya tabi olan veyahut bunlar tarafından kurulan veya işletilen müesseseler ile döner sermayeli kuruluşların veya bunlara ait veya tabi diğer müesseselerin ticari, sınai, zirai ve mesleki nitelikteki teslim ve hizmetlerinin katma değer vergisine tabi olduğu hüküm altına alınmış, aynı maddenin ikinci fıkrasında “Ticari, sınai, zirai faaliyet ile serbest meslek faaliyetinin devamlılığı, kapsamı ve niteliği Gelir Vergisi Kanunu ve diğer ilgili mevzuat hükümlerine göre tayin ve tespit edilir” hükmüne, üçüncü fıkrasında ise “Bu faaliyetlerin kanunların veya resmî makamların gösterdiği gerek üzerine yapılması, bunları yapanların hukukî statü ve kişilikleri, Türk tabiyetinde bulunup bulunmaması, ikametgâh veya işyerlerinin yahut kanunî merkez veya iş merkezlerinin Türkiye’de olup olmaması işlemlerin mahiyetini değiştirmez ve vergilendirmeye mani teşkil etmez.” hükmüne yer verilmiştir. (3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu)

Konu ile ilgili açıklamaların yapıldığı 9 Seri No.lu Katma Değer Vergisi Genel Tebliğinin 7 nci bendinde, “3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 1. maddesinin 3/g fıkrasında sayılan kurum ve kuruluşların ticari, sınai, zirai ve mesleki nitelikteki teslim ve hizmetleri katma değer vergisine tabi bulunmaktadır. Ancak, orduvevleri, askeri gazinolar, askeri kantinler, kışla gazinoları ile kamu kurumlarına ait misafirhane, kreş, yemekhane, eğitim ve dinlenme tesislerinin işletilmesi veya yönetilmesi suretiyle yürütülen faaliyetler kâr amacı taşımamaları nedeniyle ticari faaliyet kapsamına girmediğinden, münhasıran ilgili kurum ve kuruluş mensuplarına hitap etmeleri şartıyla vergiye tabi olmayacaktır. Öte yandan bu kuruluşlara yapılan mal teslimlerinin ve hizmet ifalarının Katma Değer Vergisi Kanunu’nun genel hükümleri çerçevesinde vergilendirileceği tabiidir.” denilmektedir. (9 Seri No.lu Katma Değer Vergisi Genel Tebliği)

Buna göre, orduvevleri, askeri gazinolar, askeri kantinler, kışla gazinoları ile kamu kurumlarına ait misafirhane, kreş, yemekhane, eğitim ve dinlenme tesislerinin işletilmesi veya yönetilmesi suretiyle yürütülen faaliyetler kâr amacı taşımamaları nedeniyle ticari

faaliyet kapsamına girmediğinden, münhasıran ilgili kurum ve kuruluş mensuplarına hitap etmeleri şartıyla vergiye tabi olmayacaktır. Öte yandan bu kuruluşlara yapılan mal teslimlerinin ve hizmet ifalarının Katma Değer Vergisi Kanununun genel hükümleri çerçevesinde vergilendirileceği tabiidir.

Ancak, söz konusu işletmelerde ilgili kurum ve kuruluş mensupları haricinde diğer kişilere hizmet verilmesi halinde, kurumun kendi personeline verilen hizmetler de dahil olmak üzere bu hizmetlerin tamamı KDV ye tabi olacağından bu işlemler nedeniyle KDV mükellefiyetinin tesis edilmesi gerekmektedir.

Öte yandan, kamu kurumlarının konaklama hizmeti dışında bünyelerinde berber, kuaför, kafeterya, düğün salonu, lokanta, kuru temizleme vb. işletmelerin ticari faaliyetlerinin de yürütülmesi durumunda katma değer vergisi mükellefiyetinin tesis edilmesi gerekecektir.

Ayrıca, yukarıda konu ve kreş işletmesinin kurumlar vergisi muafiyeti anlatılırken, sadece kamu personeline hizmet verilmesi ve diğer şartların sağlanması halinde ilgili sosyal tesislerin Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi uyarınca kurumlar vergisinden muaf olacağı belirtilmişti. Oysa, katma değer vergisi açısından konukevleri ve kreşler ile 9 Seri No.lu Katma Değer Vergisi Genel Tebliğinin 7 nci bendinde sayılan diğer işletmeler için muafiyet kapsamı daha daraltılmıştır. Şöyle ki, bahsi geçen işletmeler münhasıran ilgili kurum ve kuruluş mensuplarına hitap etmeleri şartıyla katma değer vergisi muafiyetinden yararlanacak olup, diğer kamu kurumlarının personeline veya üçüncü kişilere de mal teslimi veya hizmet ifasında bulunmaları halinde katma değer vergisi mükellefiyetinin tesis edilmesi gerekecektir.

Sonuç

Kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen sosyal tesislerin kurumlar vergisine tabi tutulmalarının temel nedeni rekabet eşitliğinin korunmasıdır. Nitekim, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu’nun gerekçesinde;

özelleştirme uygulamalarının yoğunlaştığı günümüzde piyasa ekonomisinin işleyişinin en etkin şekilde sağlanması ve rekabetin korunması açısından iktisadi kamu kuruluşlarının vergilendirilmesinin gerektiği, iktisadi kamu kuruluşlarının vergilendirilmesinin bir bakıma “kendi kendini vergilendirme” gibi düşünülebilecekse de kamu idarelerine vergi ayrıcalığı tanınmasının piyasadaki serbest rekabet koşullarını olumsuz yönde etkileyecek ve özel sektörün gelişme imkanı ile mal ve hizmet kalitesinin artmasını engelleyeceği belirtilmiştir.

Diğer taraftan, kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen sosyal tesislerin vergi mükellefiyeti hususunda kurum yöneticilerinin, verilen hizmetin amacı, niteliği, kapsamı ve hizmet edilen kişiler dikkate alınmaksızın ilgili işletmenin kamu tarafından işletilmesi nedeniyle kurumlar vergisinden muaf olduğu yönünde yanlış bir inancı bulunmaktadır. Sosyal tesis yöneticileri, diğer kurumların sosyal tesislerinin vergi hususunda nasıl davrandıklarını sorgulamakta ve kendi kurumlarında da bu şekilde davranmaktadır. Kamuya ait sosyal tesislerin büyük çoğunluğunun vergi mükellefi olması gerekmesine rağmen sehven vergi mükellefi olmadığı dikkate alınır, bu şekilde yapılan yanlış yeni yanlışlar eklenmektedir.

Sosyal tesislerde verilen hizmetin niteliği, amacı, kapsamı ve hizmet edilen kişilere göre kurumlar vergisi ve katma değer vergisi muafiyeti, sosyal tesisten sosyal tesise değişiklik göstermektedir. Bu makalede hangi sosyal tesislerin hangi hallerde kurumlar vergisi ve katma değer vergisi mükellefi olmaları gerektiği ele alınmaya çalışılmıştır.

Öte yandan, kamu kurum ve kuruluşları tarafından işletilen her bir sosyal tesisin durumu farklılık arz edebileceğinden, sosyal tesislerin Gelir İdaresi Başkanlığı veya bu hususta yetkili kıldığı makamlardan, vergi muafiyetlerinin belirlenmesi hususunda yazı ile izahat istemesi yerinde olacaktır.

Kaynakça

A. Kanunlar

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu

B. Tebliğler

1 seri no.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliği

9 Seri No.lu Katma Değer Vergisi Genel Tebliği

C. Diğer

Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca İşletilen Sosyal Tesislerin Muhasebe Uygulamalarına Dair Esas ve Usuller